

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 5606148

טוראי סוקול יונתן משה ז"ל

טוראי סוקול יונתן משה ז"ל
בן 23 בנפלו

בן חנה טובה ושמואל ברוך
נולד בארה"ב

ב-כ"ח בחשוון תשמ"ה, 23/11/1984

התגייס ב-22.8.2007

התגורר בדגניה א'

נפל בעת שירותו

ב-כ"ט בניסן תשס"ח, 4/5/2008

שרת בחטיבת הנח"ל

יחידה: בא"ח

מקום נפילה: דגניה

באזור: טבריה והעמקים

נקבר בדגניה א'

הותיר הורים וחמשה אחים ואחיות

קורות חיים

בנם של חנה-טובה ושמואל-ברוך (סטיבן). נולד ביום כ"ח בחשוון תשמ"ה (23.11.1984) בניו יורק, ארצות הברית. אח לדוד-יהודה, יעקב (קובי)-יוסף, מאיר-שמחה, עלקא וחדווה. יונתן גדל במונסי שבניו יורק ולמד בישיבת "ספרינג ואל".

הוא אהב מאוד לרכוב על אופניים, והיה רוכב כחמישים מייל כל פעם, מספר פעמים בשבוע, וכן התמודד בתחרות רכיבה על אופניים במדרון. תחביב נוסף שהיה לו – כריכת ספרים ותיקונים.

יונתן עבד כגנן מגיל ארבע-עשרה ובגיל שש-עשרה עבד גם כמלצר. הדבר שהיה חשוב ביותר בעיניו היה לתרום עשרה אחוז מהכנסותיו לכלות נזקקות, וכך נהג תמיד.

בני משפחתו מספרים על עדינותו, על החיוך הרחב ועל עיניו החומות הבורקות. גיסו דניאל נזכר בכובעו הלבן, בציפורניו הנקיות ובבגדיו הנקיים להפליא – הוא הקפיד להיראות נקי ואסתטי, ולדברי גיסו הוא נראה כמלאך בלבן. כשעסק בגינון אפשר היה להניח שציפורניו יתמלאו בכלוך, אבל לא אצל יונתן, עד כדי כך הקפיד על הופעתו. לסובבים אותו היה נעים מאוד להיות בקרבתו.

בגיל עשרים הוא עבד כמנהל מפעל למכונות רפואיות יד-שנייה. המפעל תיקן את המכונות ויונתן היה נוסע בארצות הברית לאורכה ולרוחבה, כדי להביא אותן לנזקקים.

פעם אמר לאמו שכל אחד צריך שתהיה לו תשוקה בחיים. יונתן היה ידוע בישירותו ובחל בשקרים.

בגיל עשרים ושתיים, ב-11.2.2007, הוא עלה ארצה. הוריו ואחיו עלו אף הם לישראל, האחיות ומשפחותיהן נשארו בניו יורק. כעבור חצי שנה, ב-22.8.2007 התגייס יונתן לשירות

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי סוקול יונתן משה ז"ל

קרבי בחטיבת הנח"ל. יונתן היה אז כמעט בן עשרים ושלוש. חבריו ומפקדיו סיפרו שהיה חייל מצטיין, התנדב לכל משימה והביע את רצונו לעזור. יחידתו התאמנה בבא"ח (בסיס אימונים חטיבתי) 933, כאשר מצא יונתן את מותו.

טוראי יונתן-משה סוקול נפל בעת שירותו הצבאי ביום כ"ט בניסן תשס"ח (4.5.2008). בן עשרים ושלוש וחצי היה בנפלו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין בקיבוץ דגניה א'. הותיר אחריו הורים וחמישה אחים ואחיות.

מותו הפתאומי בצבא גרם הלם למשפחתו. יונתן חסר מאוד להוריו ולסבתו. אחיו, אחיותיו, בעליהן וילדיהן מתגעגעים אליו עד מאוד.

משפחתו המשיכה את דרכו וייסדה קופת צדקה עבור כלות נזקקות, לעילוי נשמתו של יונתן.